

La Veritat núm. 102 (juny de 2019) aviat disponible

(aquesta presentació ha estat publicada a *La lettre de La Vérité*)

Aquest número té un caràcter excepcional. Inclou 40 pàgines (d'un total de 64) dedicades al combat emprès a Algèria en la construcció del Partit dels Treballadors. Aquest article respon a una necessitat: proporcionar als militants obrers tots els elements que els permetin poder calibrar, sobre la base dels fets, la política portada pel Partit dels Treballadors. En detallar les diferents etapes d'aquest combat, pretenem facilitar una apreciació global i avaluar així el lloc que ocupa la força organitzada que constitueix el Partit dels Treballadors d'Algèria.

El sumari d'aquest número 102 inclou tres articles:

- Actualitat internacional: "No sabem el dia ni l'hora..."
- Algèria – 30 anys de combat del Partit dels Treballadors
- els Estats Units – *La crisi política continua pocs mesos abans de les*

Actualitat internacional: "No sabem el dia ni l'hora..."

... del pròxim tsunami financer, diu un banquer (Georges Ugueux, antic vice-president del Nova York Estoc Exchange) descrivint el caos mundial. I precisa que ell creu que es produirà abans de 2020.

Aquest article analitza el context mundial en el qual s'ha deslligat la revolució a Algèria. El cataclisme de les eleccions europees del 26 de maig està estretament vinculat a la revolució algeriana, ja que, sense confondre les situacions, es dona en tots dos casos l'esgotament de totes les forces que van garantir el manteniment de l'ordre en els últims decennis.

L'eclosió revolucionària del poble algerià és una primera i impactant manifestació de tota una ona revolucionària que madura avui.

L'ordre mundial "reconstruït" en 1945 agonitza. Cal esperar una ona tan potent com la que es va desenvolupar després de la Segona Guerra Mundial, però ara les forces que donaven suport a l'imperialisme (els aparells estalinista i socialdemòcrata) estan desintegrats o a punt d'estar-ho.

L'aixecament del poble algerià va partir des de baix. La consigna d'Assemblea

Constituent expressa conscientment la voluntat del poble de tirar al règim per a prendre a les seves mans la seva pròpia destinació.

La detenció de Luisa Hanune persegueix detenir l'aprofundiment d'aquest procés, intenta terroritzar a la població i als militants. La campanya internacional pel seu alliberament testifica la immensa disponibilitat respecte de qualsevol acció comuna en defensa de la democràcia, indispensable al combat dels pobles.

Totes les contradiccions creixen per a concentrar-se en el cor del sistema: un llibre dedicat a la crisi de 2008 (Adam Tooze, *Crashed*), subratlla la importància del vot Bernie Sanders als Estats Units en 2016, "vol veure als banquers després dels barrots". L'article insisteix en la fugida cap endavant del capital financer, i els perills d'un nou xoc financer, que la burgesia només pot contenir combatent contra el descens tendencial de la taxa de benefici elevant les taxes d'explotació, accelerant per a això les contrareformes.

Les velles qüestions no resoltes resorgeixen amb multiplicada força. L'experiència de la revolució cubana és eloqüent. La situació a Amèrica Llatina, al Brasil, a Veneçuela, planteja la qüestió de l'expropiació del capital per a sobreviure.

El número de *la Veritat* de setembre es dedicarà a això. Igualment a Europa, el contingut del *dégagisme* és progressista, però amenaça de estendre's a les organitzacions sindicals, i els militants sindicals han emprès el combat per re apropiar-se de les seves organitzacions. Es donen dos exemples d'això.

El que ens obliga a redefinir els mitjans de la transició en la construcció del partit, com a França amb els comitès locals de resistència i de reconquesta (CLRR), o a Europa amb la trobada europea del 4 de maig, i la posada en marxa del comitè de correspondència europeu. Es pot subratllar que, després del sisme polític que ha representat el resultat de les eleccions europees del 26 de maig, els primers intercanvis entre els membres del "Comitè de Correspondència" respondran a la intensa necessitat de restablir els fets i la magnitud del rebuig que ha travessat tot el continent.

Algèria – 30 anys de combat del Partit dels Treballadors

Aquest article de 40 pàgines (que inclou un "àlbum" de fotos i il·lustracions de 8 pàgines) repassa tot el combat del Partit dels Treballadors des del seu origen. En aquesta curta presentació només podem donar unes breus anotacions.

En els orígens del Partit dels Treballadors

És producte del combat nacional contra el colonialisme francès i, alhora, del combat internacionalista del moviment obrer contra el capital.

Es recorda la lluita per la independència i el lloc del fundador del PT, Mustafá Ben Mohamed. Després la fundació de l'OST, en la clandestinitat, sota el règim de partit únic que va confiscar la revolució de 1962, mentre que a la Cabília es desenvolupa un moviment de rebel·lió. El seu text fundacional es pronuncia per l'Assemblea Constituent Sobirana i per la independència de la UGTA. En 1983, una jove militant de l'OST, Luisa Hanune, que constitueix amb altres dones una associació per la igualtat de drets d'homes i dones, emprèn el combat contra el Codi de Família, que qüestiona una conquesta democràtica de 1962, la igualtat entre homes i dones. Acusada de complot contra la seguretat de l'Estat, passarà 6 mesos a la presó. El règim en destrets es torna cap al FMI i aplica les seves recomanacions, la qual cosa provoca els disturbis de 1988. Malgrat la repressió, la mobilització obliga el règim a deixar anar llast.

La fundació del Partit dels Treballadors

La nova situació permet a l'OST fundar un partit amb altres militants, mentre que la caiguda del mur de Berlín modifica tot l'ordre mundial. Els plans de l'FMI imposats als països endeutats provoquen múltiples mobilitzacions. El PT fa campanya per la democràcia a Algèria i, al mateix temps, contra el pagament del deute que significa privatitzacions i atacs contra el poble. Participa en nombroses conferències, especialment a Àfrica contra l'FMI i el deute. Luisa Hanune i una

delegació del PT participen al gener de 1991 en la fundació de l'Acord Internacional dels Treballadors i dels Pobles (AIT).

El PT contra el cop d'estat i el combat per la pau

L'article tracta el període 1990-92, que porta a l'exèrcit a prendre el poder, i provoca una repressió sagnant. Es desencadena una campanya de calúmnies contra el PT. Detallem les seves posicions.

El règim aprofita la guerra que es desenvolupa, provocant centenars de milers de morts, per a accentuar l'aplicació dels plans d'austeritat de l'FMI.

El 13 de gener de 1995, el PT participa en una conferència a Roma dels partits algerians d'oposició que adoptarà un "acord nacional" per al restabliment de la pau. Expliquem el seu desenvolupament (). En les eleccions de juny de 1997, el PT obté 4 escons de diputats. Aquesta Assemblea (APN) és, en paraules de Luisa Hanune "una catedral en el desert". Per al PT, es tracta d'utilitzar la APN com una tribuna i combatre pam a pam totes les contrareformes. El combat per la pau continua i el règim s'estripa, la qual cosa porta a les eleccions presidencials de 1999, en les quals es presenta Luisa Hanune defensant la pau, el cessament dels plans de liquidació, la democràcia i l'Assemblea Constituent. Buteflika que resulta triat ha de transigir amb l'aspiració del poble a la pau.

La qüestió de la llengua berber (tamazight)

L'article tracta en profunditat el combat de l'OST, i després del PT, pel reconeixement de la llengua berber, i les maniobres de l'imperialisme per a instrumentalitzar aquesta qüestió per a fer que Algèria esclati com es va fer a Iugoslàvia, o per a mantenir un conflicte permanent com a Zaire amb l'objectiu de saquejar els recursos. El PT lluita pel reconeixement del tamazight, i la seva lluita farà possible una evolució positiva després de múltiples tergiversacions del poder.

El combat internacionalista del PT

Participa en les conferències i campanyes de l'AIT, que es detallen en aquest article. S'analitza la naturalesa de classe de l'Estat algerià. És producte d'una independència no atorgada sinó arrencada per una dolorosa guerra d'independència. D'aquí les contradiccions que descriu Trotski en els seus textos sobre el lloc dels països colonials en la revolució mundial i el paper de les consignes democràtiques com a Assemblea Constituent, o la independència dels sindicats obrers. L'exemple dels esdeveniments a Algèria és eloqüent.

Per la independència de la UGTA

Element essencial del front únic anti-imperialista, el front únic obrer suposa el combat per la independència dels sindicats. La direcció de la UGTA integrada al règim va adquirir, a partir de 1990, una relativa autonomia. Pot seguir-se el combat del PT per la re nacionalització del complex siderúrgic d'Annaba, en coordinació amb la UGTA. Més tard, quan la UGTA se subordina de nou al govern, el PT lluita en la UGTA per la democràcia i discuteix amb militants autònoms sobre la perspectiva d'una nova confederació sindical. En 2019, els militants del PT participen en el combat per la re apropiació de la UGTA.

El combat per la unitat i la sobirania d'Algèria

Els anys 2005-2009, estan marcats per una nova ofensiva imperialista que cerca, mitjançant els acords d'associació amb la Unió Europea, destruir les conquestes socials de la independència de 1962. En 2009, les revoltes de la joventut obliguen el règim a limitar la penetració imperialista. En 2013-14 s'obre un nou període. Es desenvolupa un enfrontament entre els clans del règim, que guanya el clan vinculat als oligarques mafiosos; el PT denuncia aquest saqueig. La reelecció de Buteflika en 2014 coneix una escassa participació i un frau massiu.

La lluita contra el poder ocult (2015-2018)

Buteflika, víctima d'un ictus deixa d'aparèixer, els oligarques intensifiquen el seu saqueig. Luisa Hanune i 18 personalitats, entre elles nombrosos combatents històrics de la guerra d'alliberament nacional, dirigeixen una carta oberta al president demanant-li audiència. Es tracta de demostrar que qui realment decideix és el clan ocult. Aquesta carta oberta té un gran impacte al país i es deslliga una violenta campanya de calúmnies contra els signants. En 2018, el PT emprèn una àmplia campanya per l'Assemblea Constituent recollint signatures en una carta que obté milers de signatures. El desembre de 2018, se celebra el 7è congrés del PT. Citem extensament l'informe de Luisa Hanune. Entrevistada per TSA Algèria l'11 de febrer de 2019, Luisa Hanune declara: "Estem per la sortida de tot el sistema, i lluitem per a l'elecció d'una Assemblea Constituent".

El 22 de febrer, comença la revolució

Les manifestacions espontànies són considerables.

L'endemà, el PT publica una declaració que exigeix "el dret del poble algerià a exercir la seva pròpia sobirania, que comença per la sortida de tot el sistema com a condició sine qua non de tot canvi real". La continuïtat de les mobilitzacions mostra del pols entre el poble i l'exèrcit. Es detalla la campanya per a alliberar a Luisa Hanune. Si bé el PT fa front a una ofensiva en contra seva, es recolza també en la profunditat del procés revolucionari que vol que es vagi el règim.

L'exemple de l'Assemblea Constituent a Tunísia desviada en Parlament no sobirà és una lliçó a meditar.

L'article cita una apreciació de Lenin en 1905, que il·lustra molt bé el problema actual: "Instituir una nova organització del poder d'Estat 'amb l'autorització' de l'antic govern equival a legitimar dos poders... el del poble alçat i el de la vella autocràcia... La consigna d'Assemblea Constituent es veu transformada en paraules buides."

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta